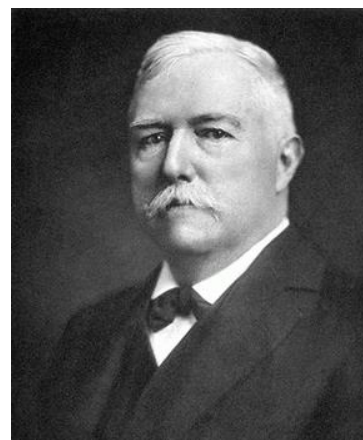

Edward Barnard, pioner en l'astrofotografia (1857-1923, Estats Units)

Edward Emerson Barnard va ser un dels astrònoms més hàbils en l'observació visual del cel. Entre els seus descobriments destaquen l'estrella de Barnard –l'estrella amb un moviment propi més ràpid- i la lluna Amaltea de Júpiter.

Va néixer el 1857 a Tennessee, Estats Units. El seu pare va morir tres mesos abans del seu naixement, per la qual cosa va créixer en una família empobrida i no va poder permetre's una bona educació.

Als nou anys va començar a treballar (durant 16 anys) com a ajudant d'un fotògraf, allà va néixer la seva curiositat per la fotografia i, una mica més endavant, per l'astronomia.

L'any 1876, es va començar a interessar per l'astronomia i va fabricar un telescopi. Passava gran part del seu temps lliure observant el cel mentre escrivia el que veia i desenvolupava la seva capacitat de dibuixar imatges telescòpiques.

L'any 1877, va conèixer Simon Newcomb, un astrònom professional, qui el va convèncer que per treballar en l'astronomia havia d'estar ben format sobretot en el camp de les matemàtiques. D'aquesta manera Barnard va dedicar en el seu temps lliure en educar-se contractant tutors de matemàtiques.

L'any 1881 va descobrir dos cometes, però com no coneixia cap mitjà formal per anunciar els dos descobriments, mai va ser reconegut oficialment (no es dubta de la validesa del descobriment). A la dècada de 1880 es recompensava amb 200\$ el descobriment de cada cometa. Barnard en va descobrir vuit i amb els diners es va poder construir una casa.

Els seus treballs van cridar l'atenció a altres astrònoms aficionats de Nashville, qui col·lectivament van recaptar suficients diners per donar a Barnard una beca a la Universitat Vanderbilt, on es va graduar amb 30 anys. Poc després va començar a treballar a l'Observatori Lick.

El 1892 va observar una nova, i al comprovar que era un núvol gasós va deduir que es tractava d'una explosió estel·lar; Aquest mateix any, treballant amb el telescopi refractor de l'Observatori, va descobrir la cinquena lluna de Júpiter, Amaltea.

La seva fama com a observador escrupolós el va portar a treballar a l'Observatori Yerkes a on va poder efectuar diverses observacions i estudis amb el major telescopi de l'època.

Dotat d'una vista molt aguda va arribar a observar cràters sobre la superfície de Mart, però no va publicar aquest descobriment per por a fer el ridícul; els seus mapes visuals dels satèl·lits jovians no van ser igualats fins a mitjans del segle passat per les sondes espacials.

Durant la resta de la seva vida va estudiar cúmuls estel·lars, nebuloses, estrelles variables, la periodicitat d'aquestes, el seu moviment propi i les distàncies (que resultaven ser molt grans).

L'any 1916 va descobrir una dèbil estrella vermella dotada d'un elevat moviment propi anual: l'estrella de Barnard. Se li van atorgar diversos premis i títols al llarg de la seva vida.

Va morir l'any 1923 a Wisconsin.